

Kazinczy Ferenc

(1759–1831)

A magyar nyelvújítás református vallású vezére.

Kazinczy Ferenc **1759. október 27-én** Érsemjén született. Apja Kazinczy József, anyja Bossányi Zsuzsanna volt.

Első kötete 1775-ben jelent meg.

Tanulmányai:

- **1766-tól Debrecen**
- **1767-től Késmárk**
- **1769-től Sárospatak**

1779. Szeptember 9-én Milecz Sámuel tornai ügyészhez utazott, akinek birtokán szerelmes lett **Rozgonyi Erzsébetbe**. **1779-ben joggyakorlathoz** fogott, majd hivatalt vállalt.

Magyar Museum című lapot melyet, **1787. november 13-án** több társával együtt indította meg, társaival azonban összekülönbözött, a folyóirat második negyede megjelenése után visszavonult.

Szepesbe utazott 1789. május 31-én. Visszatérése után súlyosan megbetegedett, lemondtak életéről, hirtelen jobban lett és meggyógyult.

Orpheus címen új folyóiratot alapított, nyolc füzet jelent meg két kötetben, **1790-ben**.

1794. december 14-től 1801. január 21-ig fogságban sanyargott, a Martinovics-féle összeesküvésben való részesedésért. Föld alatti börtönbe került, ahol lebetegedett.

1801. június 28-án kegyelmet kapott a királytól.

1804. november 11-én Nagykázmérban feleségül veszi gróf Török Lajos leányát, **Török Zsófiát**. Széphalomra települt.

1814-től 1818-ig főgondnoka volt a sátoraljaújhelyi egyháznak.

Levéltárnoka lett Zemplén vármegyének, 1820-ban.

A **történelmi osztály tagjává** nevezte ki, 1830. november 17-én a **Magyar Tudományos Akadémiai igazgatóság**.

1831-ben országos kolerajárvány tört ki Zemplén megyében is. **Augusztus 22-én ő is a járvány következtében halt meg.**